

О. В. Чепіжко, д-р геол. наук, професор, avcher@i.ua,
В. М. Кадурін, канд. геол.-мінерал. наук, доцент, vl.kadurin@gmail.com,
А. І. Самсонов, провідний науковий співробітник, samsan2010@yandex.ua,
кафедра загальної та морської геології (Одеський національний університет
імені І. І. Мечникова)

ПРО НЕОБХІДНІСТЬ ОРГАНІЗАЦІЇ ВИДОБУТКУ ВУГЛЕВОДНЕВОЇ СИРОВИНИ В ПІВДЕННО-ЗАХІДНІЙ ЧАСТИНІ ОДЕСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Регіони України, зокрема Українське Причорномор'я, мають низку родовищ з великими запасами вуглеводневої сировини, які доступні для освоєння в досить стислі терміни й прийнятні в плані можливих витрат та економічної ефективності. До таких ділянок перспективної території Одеського регіону належить область південно-західного схилу Східноєвропейської платформи, котра характеризується зменшенням стратиграфічного діапазону осадових відкладів, але в той же час товщина осадової товщі становить 4,5–8 км. Серед геологічних визначальних передумов зарахування окремих районів Одеської області до високopersпективних для пошуків середніх і великих за запасами родовищ нафти й газу розглядають наявність потужної товщі осадових утворень, сприятливе поєднання в геологічному розрізі порід різного літологічного складу, а також продукуючих, акумулюючих та екрануючих комплексів і виявлення промислової нафтоносності девонських відкладів. Позитивну оцінку середньодевонсько-пермському комплексу дано, виходячи з наявності в ньому антиклінальних структур, сприятливих для скупчення нафти й газу, наявності колекторів, представлених потужними теригенною й карбонат-ангідрит доломітовою товщами й перекритих непроникною глинисто-аргілітовою покришкою, а також гідрохімічних властивостей вод, що характеризують ускладнений водообмін, і нарешті, прямих ознак нафти, виявлених під час буріння й випробування на Тузлівській, Саратовській та Східносаратській площах.

Ключові слова: Одеський регіон, родовища нафти й газу, Придобрудзький прогин, осадовий чохол, нафтова свердловина.

Перманентні кризові процеси в розвитку вітчизняної енергетики, що зумовлюються дефіцитом паливно-енергетичних ресурсів, невиправдано великими витратами на імпорт енергоресурсів і зростаючою залежністю від зовнішньополітичних та економічних впливів, надзвичайно негативно відображаються на стан економіки держави. Приріст запасів вуглеводнів є нагальним завданням сучасної геологічної галузі, про що наголошується в Загальнодержавній програмі розвитку мінерально-

сировинної бази України та Енергетичній стратегії розвитку України. Можливість досягнення цієї мети розглядається за двома напрямками. Перший напрям – розробка нових родовищ вуглеводнів (як традиційних, так і нетрадиційних), другий – уточнення геологічної будови родовищ, що розвідані й розробляються, оскільки це дає можливість ефективніше їх використовувати. Кожен з напрямків потребує підвищення точності дослідження та аналізу наявних даних.

Виходячи з енергетичних проблем виняткової критичності й нестійкої умови забезпечення енергетичної безпеки в регіонах України, ця робота має на меті вивчити можливості прискореного використання нафтових і газових ресурсів у південно-західній частині Одеської області та оцінити перспективи промислового видобутку наявних запасів нафти й газу в зазначеному регіоні.

У цьому плані сформульовані такі завдання:

- проаналізувати стан вивченості й потенційні ресурси вуглеводнів у надрах у південно-західній частині Одеської області України;

- оцінити запаси реального ресурсного потенціалу родовищ вуглеводневої сировини в південно-західній частині Одеської області;

- дати оцінку перспектив ефективного освоєння запасів ресурсного потенціалу родовищ вуглеводневої сировини в досліджуваному регіоні.

Привертають особливу увагу такі два важливі аспекти розглянутої проблеми:

- перший – це необхідність урахування чинника зменшення часу на втілення в життя проектів (варіантів), який в умовах загострення енергетичних загроз для України набуває характеру важливого стратегічного ресурсу;

- другий – необхідність запобіжних і ліквідаційних (нейтралізаційних) дій під час вирішення кризових енергетичних проблем.

Серед резервів підвищення ресурсно-енергетичної безпеки України та зменшення фінансово-економічного навантаження на бюджет держави, пов'язаного із закупівлями газу й нафти в Росії та інших країнах, варто розглядати прискорене залучення до господарського сегмента внутрішніх резервів, зокрема власних ресурсів: нафти й газу, вугілля, сланцю та ін., освоєння нетрадиційних (альтернативних) джерел енергії, а також всебічну економію енергоресурсів і підвищення енергоефективності вітчизняної економіки [1, 2, 4, 8].

Південний нафтогазоносний регіон України охоплює Західне та Північне Причорномор'я, Північне Приазов'я, Крим, українські зони Чорного й Азовського морів. Адміністративно він залучає Одеську, Миколаївську, Херсонську, Запорізьку й частково Донецьку області та Автономну Республіку Крим. У Південному регіоні реалізовано лише 4,4 % початкових сумарних ресурсів, що загалом становлять 2619,6 млн т вуглеводнів, з яких газу – 2208,0 млрд м³ й нафти – 411,6 млн т з конденсатом. Потенціал цього регіону для приросту запасів вуглеводнів є найперспективнішим в Україні [2, 4–7, 9, 11].

У Північному Причорномор'ї під час проведення буріння починаючи з 1946 р. були виявлені численні прояви природного газу. У 1946–1954 рр. пошуком нафти й газу займалося чимало організацій. Завдяки цим дослідженням були отримані результати щодо глибинної будови Дністровсько-Прутського межиріччя. Але пошуки вуглеводнів не увінчалися бажаними результатами, тому в 1954 р. вони були припинені.

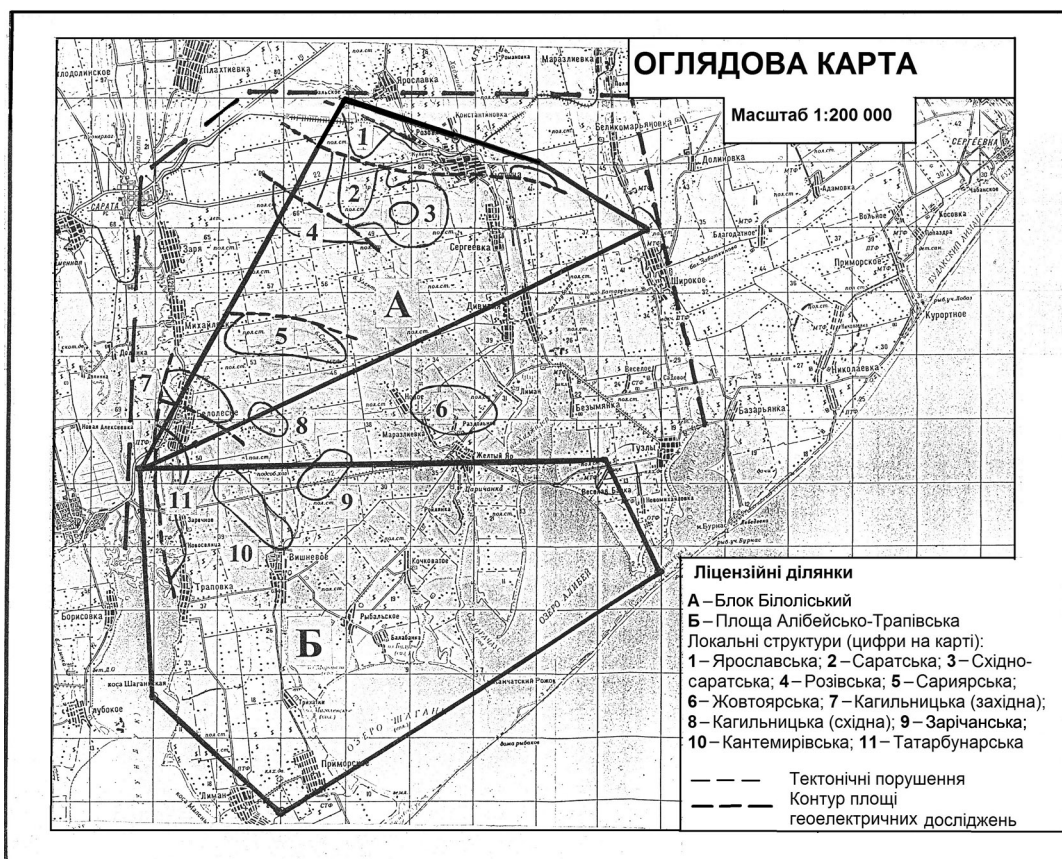
Хронологія вивчення нафтогазоносності Причорномор'я включає відкриття в 1957 р. Валенського нафтового родовища в закруті річки Прут, у відкладах середнього сармату, на глибині 450–500 м. Пізніше було виявлення в 1963–1965 рр. невеликих газових родовищ – Вікторівського й Єнікійського – у сарматських відкладах в інтервалі глибин 400–500 м у районі сіл Баймакля – Готешть (Молдавія). Визначною подією стало відкриття в 1972 р. Східносаратського нафтового родовища у відкладах середнього й верхнього девону (в інтервалі глибин 2600–3300 м, видобувні запаси 4,58 млн т нафти і 0,137 млрд м³ газу). Пізніше, в 1983–1989 рр., – відкриття Жовтоярського нафтогазового родовища (інтервал 3100–3900 м, видобувні запаси 0,84 млн т нафти) та визначення нафтопроявів у низці інших структур: Білолеській, Вишневій, Сариярській, Ярославській. Обидва родовища та зазначені вище структури входять до Білолеського блока (виступу) Тузлівського грабена. Цей блок вважається одним з найперспективніших

об'єктів у Придобрудзькому палеозойському прогині. Усього виявлено 18 невеликих локальних структур із загальною перспективною площею 274 км², амплітуда складок від 50 до 600 м [3, 9–11].

Південно-західна частина території Одеського регіону належить до Причорноморсько-Кримської нафтогазоносною області. Вона залучає до себе значну кількість тектонічних структур різного порядку й походження. Незважаючи на те, що в Одеському регіоні виконувалися геофізичні дослідження (граві-, магніторозвідка, електророзвідка, сейсмозвідка – комплексним методом заломлених хвиль (КМЗХ) і методом відбитих хвиль (МВХ), буріння параметричних, структурно-пошукових і розвідувальних свердловин у різних структурно-тектонічних зонах, ба-

гато питань глибинної тектоніки й нафтогазоносності регіону все ще потребують вивчення. Це пояснюється складністю геологічної будови Одеського регіону, у межах якого стикаються тектонічні структури вищого порядку: Східноєвропейська платформа (СЄП) на архейсько-середньопротерозойському кристалічному фундаменті й Скіфська плита (СП) на герцинсько-ранньокімерійському складчастому фундаменті (рисунок). Кордон між цими структурами проходить по структурній розломній зоні – тектонічному крайовому шву, який характеризується на окремих ділянках різним ступенем проникнення диз'юнктивних порушень в осадовому чохла та утворенням флексур [3, 8, 10].

У межах древньої платформи вирізняються Придобрудзький палеозойський

Рисунок. Оглядова карта геологічної будови Північного Причорномор'я, масштаб 1:200 000 (А. І. Самсонов, С. Л. Левашов та інші [10])

прогин і накладена на нього Молдавська юрська западина. У східній частині південно-західного схилу СЄП проявляється зона синклінального характеру – Нижньодністрівська депресія – з тенденцією занурення фундаменту вбік акваторії Чорного моря [10, 11].

Великою структурою складчастого фундаменту СП у межах західної частини розглянутої території є Прутський виступ субмеридіонального простягання, який являє собою продовження на північ складчастої зони Мечин Північної Добруджі (Румунія). Крайовий шов зчленування СП і СЄП (Георгіївський розлом) тут проходить по південно-східному краю Прутського виступу й далі, на схід, по території Сулинського гирла в дельті р. Дунаю до Одеського глибинного розлому.

Область Придобрудзького палеозойського прогину характеризується найбільшими значеннями потужностей осадових відкладів. У західній частині прогину розріз осадового чохла найповніший і глибини залягання поверхні кристалічного фундаменту становлять понад 7000 м. У східній частині прогину фундамент занурений на глибини 5000–6000 м і вивчений в основному вендськими, силурійськими, девонськими, кам'яновугільними, пермськими та тріасовими породами. Товщина кожного з цих комплексів коливається від кількох сотень до 2000–3000 м.

Осадовий чохол в Придобрудзькому палеозойському прогині інтенсивно й складнодислокований. Кути падіння порід на окремих ділянках у прирозломних

зонах досягають величини 70° і більше, причому найбільші кути падіння відзначаються в палеозойських відкладах на південному борту прогину. На контактах між окремими осадовими комплексами відзначаються кутові стратиграфічні та ерозійні незгідності. Вони зумовлюють істотну невідповідність структурних планів. Будову локальних піднять у палеозойському комплексі здебільшого не вивчено. Структури в юрських відкладах мають типовий платформний характер.

В Алуатському грабені найбільші позначки глибин поверхні кристалічного фундаменту – 8 км, у Тузлівському грабені – 5–6 км, а в межах Орхівсько-Суворовського горсту – 3–4 км. Це єдина зона в Придобрудзькому палеозойському прогині, де кристалічний фундамент розкритий свердловинами (Орхівська-3 і Суворовська-4).

Відомий на сьогодні стратиграфічний діапазон нафтогазоносності в регіоні залучає до себе комплекс неогенових порід (сарматський) і палеозою (верхній і середній девон). Пошуковий інтерес становлять кембрійські, силурійські, нижньодевонські, перм-тріасові, юрські; проблематичними є неоген-палеогенові й нижньокрейдові відклади. Найповніша інформація щодо геологічного розрізу осадової товщі в Одеському регіоні отримана в результаті буріння свердловин, розміщених у різних структурно-тектонічних зонах (таблиця). У регіоні було пробурено загалом 123 структурно-пошукових, розвідувальних і глибоких параметричних свердловин [1, 3, 10].

Таблиця. Глибокі свердловини в Одеському регіоні

№	Назва свердловини	Глибина сверд., м	№	Назва свердловини	Глибина сверд., м
1	Мирненська	1 630	7	Татарбунарська-1	3 950
2	Плахтіївська	1 701	8	Фурманівська-1	5 506
3	Червоноармійська	3 050	9	Суворовська-4	3 433
4	Орхівська-3	2 920	10	Саратська-6	4 885
5	Старотроянівська-8	5 505	11	Балабанівська-1	4 900
6	Тузлівська-2М	4 515	12	Лиманська-1	4 700

Геологічними визначальними передумовами зарахування окремих районів Одеської області до високopersпективних для пошуків середніх і великих за запасами родовищ нафти й газу варто вважати такі:

- наявність потужної (до 8 км) товщі осадових утворень;

- сприятливе поєднання в геологічному розрізі порід різного літологічного складу, а також продукуючих, акумулюючих та екрануючих комплексів;

- визначення промислової нафтоносності девонських відкладів;

- прямі ознаки газоносності в товщі вулканогенно-осадових утворень пермотріасу (район с. Татарбунари) й нафтоносності силурійських карбонатних порід; присутність у розрізі юри й силуру біогермів (село Петрівка);

- широкий розвиток в осадовій товщі локальних структур і пасток нафти й газу зонального типу (літолого-стратиграфічних і тектонічно екранованих);

- позитивний прогноз нафтогазоносності, отриманий на низці пошукових площ за допомогою дистанційних методів геофізичної розвідки (електророзвідки, методів імпульсного становлення електричного поля (СКП) і вертикального електрорезонансного зондування (ВЕРЗ)).

В Одеському регіоні існує понад 50 локальних структур у різних структурних поверхнях осадової товщі. Проблема пошуків тут покладів нафти й газу залишається на сьогодні актуальною та пріоритетною, бо ця територія як частина національного економічного простору за географічним положенням (вихід до моря) є суб'єктом стратегічного значення в Україні. Сьогодні проблема енергозабезпечення власними вуглеводневими ресурсами постає особливо гостро й потребує невідкладного вирішення. У цьому зв'язку в Одеському регіоні пропонується спосіб вирішення цієї проблеми, оскільки є вагомими геологічними передумовами й потенційними можливостями відкриття тут промислових за запасами родовищ вуглеводнів.

Нині в розробці на вуглеводні в Одеському регіоні перебувають три ліцензійні площі. Дві з них – Білоріський блок та Алібейсько-Трапівська площа – належать концерну “Укрнафтаінвест” і одна – Успенівська – належить канадській компанії “Білмар”. Роботи ведуться вкрай повільно, істотних результатів поки не отримано. Жодне з виявлених родовищ нафти до кінця не розвідане й не експлуатується через:

- низькі параметри фізики пласта й різку мінливість колекторських властивостей нафтовмісних порід у покладах;

- низьку якість нафти, оскільки нафта важка зі збільшеним вмістом смол і парафіну та густа, в'язка з низьким проявом газового чинника;

- складну технологію розробки нафтових пластів і родовищ загалом.

На такому етапі досліджень перспективи нафтогазоносності й напрями пошуково-розвідувальних і науково-дослідних робіт у Північно-Західному Причорномор'ї варто пов'язувати із середньодевонсько-пермським і середньоюрсько-ранньокрейдовим структурно-формаційними комплексами, розвиненими в південній частині регіону (в Саратсько-Тузлівському та Алуатському грабенах). Позитивна оцінка середньодевонсько-пермського комплексу дана, виходячи з наявності в ній антиклінальних структур, сприятливих для скупчення нафти й газу, наявності колекторів, представлених потужними теригенною й карбонат-ангідрит доломітовою товщами та перекритих непроникнутою глинисто-аргілітовою покрішкою, а також гідрохімічних властивостей вод, що характеризують ускладнений водообмін, і нарешті, прямих ознак нафти, виявлених під час буріння й випробування на Тузлівській, Саратовській та Східносаратській площах.

Для визначення контуру нафтогазоносності прогнозного родовища пропонуємо провести одночасно з детальними сейсмозвідувальними електророзвідувальними роботами методом електрофізичного прогнозу нафтогазоносності (ЕПНГ). Для швидшого відкриття цього родовища

потрібно буріння параметричної свердловини завглибшки 3000 м, що дасть можливість вивчити весь геологічний розріз відкладів, виявити їх колекторські властивості, нафтогазоносність відкладів та реально оцінити запаси вуглеводнів.

Висновки й пропозиції

1. Територія Одеського регіону перспективна щодо нафтогазоносності, але недостатньо вивчена.

2. У межах Придобрудзького прогину відкриті невеликі за запасами нафтові родовища, пов'язані з відкладами девону.

3. Необхідність проведення робіт щодо пошуків, розвідки та видобутку родовищ вуглеводнів набуває першочергового значення для економічного розвитку Одеської області України.

4. Для підвищення геологічної ефективності пошуків і розвідки родовищ нафти й газу в регіоні варто значно збільшити обсяги геологорозвідувальних робіт.

5. Включити до програми держзамовлення й виконати сейсмозвідувальні роботи методом системної загальної глибинної точки (СЗГТ) на найперспективніших пошукових площах регіону для виявлення й підготовки структур до глибокого розвідувального буріння на нафту й газ.

6. У всіх випадках на перспективних локальних об'єктах у регіоні для прямого дистанційного прогнозу їх нафтогазоносності проводити прогнозно-оцінювальні дослідження методами геоелектрики – СКІП і ВЕРЗ з попередньою оцінкою структур за матеріалами резонансної інтерпретації супутникових даних дистанційного зондування Землі (ДЗЗ).

ЛІТЕРАТУРА

1. *Витвицький Я. С., Іванченко І. М.* Економічні проблеми використання ресурсного потенціалу нафтовидобування в Україні//Економіка природокористування і охорони довкілля. – Київ, 2012. – С. 21–29.

2. *Гладун В. Д., Максимчук П. В.* Стан ресурсної бази і перспективи розвитку геологорозвідувальних робіт на газ і нафту підприємствами НАК “Нафтогаз України”//Геолог України. – 2003. – № 1. – С. 19–22.

3. *Григорчук К. Г., Гнідець В. П.* Циклічність відкладів середнього-верхнього девону Придобрудзького прогину та формування нафтогазоносних горизонтів: Праці наукового товариства ім. Шевченка//Геол. збірник. – Львів, 2007. – Т. 19. – С. 109–117.

4. *Євдощук М. І.* Стан та перспективи формування ресурсної бази нафтогазовидобутку в Україні//Коллега. – 2011. – № 1. – С. 14–18.

5. Закон України “Про затвердження Загальнодержавної програми розвитку мінерально-сировинної бази України на період до 2030 року” № 3268-VI від 21 квітня 2011 року (Електронний ресурс). – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3268-7>.

6. *Лукин О. В.* Вуглеводневий потенціал надр України та основні напрямки його освоєння//Вісник НАН України. – 2008. – № 4. – С. 56–67.

7. *Марьенко Ю. И.* Газонефтеносность карбонатных пород. – М.: Недра, 1978. – 240 с.

8. *Нафта і газ України*/Голов. ред. М. П. Ковалко. – К.: Наукова думка, 1997. – 363 с.

9. Офіційний сайт. Державна служба геології та надр України (Електронний ресурс) – Режим доступу: <http://www.geo.gov.ua/palivno-energetichna-sirovina.html>

10. *Самсонов А. И., Левашов С. Л., Якимчук Н. А.* и др. О геологических и геофизических предпосылках наличия крупных и средних месторождений углеводородов на территории Одесской области//Докл. НАН Украины. – Сер. Б. – 2002. – № 11. – С. 124–130.

11. *Трофименко Г. Л., Герасимов М. Е.* Перспективы нефтегазоносности сульфатно-карбонатной толщи девона-карбона Придобруджинского прогиба//Геол. журнал. – 1991. – № 5. – С. 37–43.

REFERENCES

1. *Vitvitskiy Ya. S., Ivanchenko I. M.* Economic problems of resource potential petroleum in Ukraine//*Environmental Economics and Environmental Protection*. – Kyiv, 2012. – P. 21–29. (In Ukrainian).

2. *Gladun V. D., Maksimchuk P. V.* State of the resource base and prospects of development of exploration for oil and gas companies NAC “Naftogaz of Ukraine”//*Geologist Ukraine*. – 2003. – № 1. – P. 19–22. (In Ukrainian).

3. *Grigorchuk K. G., Gnidec V. P.* Cyclical deposits of middle-upper Devonian Prydobrudzko-ho deflection and formation of oil and gas horizons: Proceedings of the Scientific Society of Shevchenko//*Geol. collection*. – Lviv, 2007. – Vol. 19. – P. 109–117. (In Ukrainian).

4. Yevdoshchuk M. I. Status and prospects of forming the resource base of oil and gas in Ukraine//*Colleague*. – 2011. – № 1. – P. 14–18. (In Ukrainian).

5. Law of Ukraine “On Approval of the National Program of the mineral resource base in Ukraine until 2030” № 3268-VI on April 21, 2011 (Electronic resource). – Access: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/3268-7>. (In Ukrainian).

6. Lukin O. V. The hydrocarbon potential of mineral resources of Ukraine and main directions of its development//*Bulletin of the NAS of Ukraine*. – 2008. – № 4. – P. 56–67. (In Ukrainian).

7. Marenko J. I. Oil and gas potential of carbonate rocks. – *Moskva: Nedra*, 1978. – 240 p. (In Russian).

8. Oil and Gas Ukraine/Chief Editor M. P. Kovalko. – *Kyiv: Naukova dumka*, 1997. – 363 p. (In Ukrainian).

9. The official site of the National Service of Geology and Mineral Resources of Ukraine (Electronic resource). – Access: <http://www.geo.gov.ua/palivno-energetichna-sirovina.html>. (In Ukrainian).

10. Samsonov A. I., Levashov S. L., Yakimchuk N. A. et al. On the geological and geophysical assumptions presence of large and medium-sized hydrocarbon fields in the Odessa region//*Reports of the NAS of Ukraine*. – B. – 2002. – № 11. – P. 124–130. (In Russian).

11. Trofimenko G. L., Gerasimov M. E. Petroleum potential of sulfate-carbonate strata of Devonian-Carboniferous trough Predobrudzhinskogo//*Geol. magazine*. – 1991. – № 5. – P. 37–43. (In Russian).

Рукопис отримано 15.12.2014.

А. В. Чепижко, avcher@i.ua,

В. Н. Кадурич, vl.kadurin@gmail.com,

А. И. Самсонов, samsan2010@yandex.ua,

кафедра общей и морской геологии (Одесского национального университета имени И. И. Мечникова)

О НЕОБХОДИМОСТИ ОРГАНИЗАЦИИ ДОБЫЧИ УГЛЕВОДОРОДНОГО СЫРЬЯ В ЮГО-ЗАПАДНОЙ ЧАСТИ ОДЕССКОЙ ОБЛАСТИ

Регионы Украины, в том числе Украинское Причерноморье, имеют целый ряд месторождений с достаточно большими запасами углеводородного сырья, которые доступны для освоения в очень сжатые сроки и приемлемые в плане возможных затрат и экономической эффективности. К таким участкам перспективной территории Одесского региона относится область юго-западного склона Восточно-Европейской платформы, которая характеризуется сокращением стратиграфического диапазона осадочных отложений, но в то же время толщина осадочной толщи равна 4,5–8 км. В числе геологических определяющих предпосылок отнесения отдельных районов Одесской области к высокоперспективным для поисков средних и крупных по запасам месторождений нефти и газа рассматриваются наличие мощной толщи осадочных образований, благоприятное сочетание в геологическом разрезе пород различного литологического состава, а также продуцирующих, аккумулярующих и экранирующих комплексов и установление промышленной нефтеносности девонских отложений. Положительная оценка среднедевонско-пермского комплекса дана, исходя из присутствия в нем антиклинальных структур, благоприятных для скопления нефти и газа, наличия коллекторов, представленных мощной терригенной и карбонат-ангидрит доломитовой толщами и перекрытых непроницаемой глинисто-аргиллитовой покрывкой, а также гидрохимических свойств вод, характеризующих затрудненный водообмен, и наконец, прямых признаков нефти, выявленных при бурении и испытаниях на Тузловской, Саратовской и Восточно-Саратовской площадях.

Ключевые слова: Одесский регион, месторождения нефти и газа, Придобруджский прогиб, осадочный чехол, нефтяная скважина.

O. V. Chepizhko, avchep@i.ua,
V. M. Kadurin, vl.kadurin@gmail.com,
A. I. Samsonov, samsan2010@yandex.ua,

Departament General and Marine Geology, Odesa I. I. Mechnikov National University

ABOUT THE NEED TO ORGANIZE PRODUCTION OF HYDROCARBONS IN THE SOUTH-WESTERN PART OF THE ODESSA REGION

Regions of Ukraine, including the Ukrainian Black Sea, have a number of fields with sufficiently large reserves of hydrocarbons that are available for development in a relatively short time and acceptable in terms of the likely costs and cost-effectiveness.

The aim of the study is to establish the characteristics of raw hydrocarbon deposits forming the southwest part of the Odesa-region of Ukraine and determine the prospects of their acquisition. Objectives: 1. Analysis of geological and structural position of the Northern Black Sea region; 2. Evaluation of these data on proven reserves of oil and gas in the Odesa-region, Ukraine. Currently known stratigraphic range of oil and gas in the region include complex Neogene rocks (Sarmatian) and Paleozoic (Upper and Middle Devonian). The most complete information about the geological context of the sedimentary strata in the Odesa-region obtained from the drilling of deep wells located in different structural-tectonic zones.

Preferential development of hydrocarbon deposits in selected areas in the southwestern part of the Odesa-region due to the relatively low cost and short time (2 years) compared with other areas to ensure their own energy industrial-economic complex of Ukraine.

Positive assessment of Middle-Permian complex is given, based on the presence in it of anticlinal structures favorable for the accumulation of oil and gas, the presence of collectors presented a powerful terrigenous and carbonate-anhydrite dolomite strata overlain by impermeable clay and-tire argilitovoy and hydrochemical properties of water characterizing hindered water exchange and, finally, direct signs of oil discovered during drilling and testing on Tuzlovskoy, Saratsky and East Saratsky areas.

Keywords: *Odesa-region, field oil and gas, Prydobrudzky basin, sedimentary cover, oil well.*